

D. O. M. A.

THEMATA IVRIDICA SEQQ. EX
IVRE CIV. ET CAN. DE PROMTA

DE IVRE SEN-
TENTIAR VM. VBI
ET DE RE IVDICATA, ET
CONFESSIS,

Sub patrocinio,

CLL. VV. D. SIBERTI SPEE DICTATORIS,
ET D. GABRIELIS de BRVYN FISCII, I.V. Licentiat.
in celeberrima Colonia Agripp. Ad $\frac{10}{15} \cdot \frac{4}{10}$ bris
A. O. R. clx. lx. Publico lectissimo-
rum Collegarum examini
subijcit

IOANNES CAMMAN BRVNSVICA-SAXO.

COLONIAE AGRIPPINAE,
Excudebat Gerardus Greuenbruch.

CONTINUATIO:

HActenus de possessionibus in genere, earumque effectus: sequitur quomodo controuersia possessionum auctoritate iudiciali enodentur: quod sit vel extra ordinem in interdictis: vel ordinariè, cum creditores missionem a) in bonorum debitoris possessionem petunt; quam consequuntur, quando vel alienum declaratum est sententiâ iudicis, aut confessione debitoris: vel cum paratus est bonis cedere debitor. b)

a) Quam *Q* Mucius ponebat inter genera possessionum: quod displicet Paulo in l. 3, §. ult. de acq. poss. b) Cuiac. & Wesf. in par. de re jud. aliter Duar. ad l. 1. cod. quoad finem litium: aliter gloss. in rub. h. quoad dominii adiectionem materiam hanc cum precedenti continuant: cuius tamen continuationem Zas. ibid. non tuam esse dicit, eò quod victor ex sententiâ dominus non fiat, sed tantum presumatur. v. Bach. 1. con. 62.

THEMA PRIMVM.

Sententia a) est rei controuersæ in iudicio b) ritè facta decisio. c) *Est* d) interlocutoria, e) vel definitiua f) quarum hac condemnatione, g) vel h) absolutionem i) debet continere. k)

a) quam vocem non vno modo accipi notat Wesf. h. n. 7. b) quo ipso etiam disferrebat à decreto, quod dabatur in iure Vvel. h. n. 4. *Que* a, inter illa duo h. e. in iudicio. & in iure tempore ordinariorum iudiciorum. (Postea enim extraordinarijs effectis iudicij nulla amplius eiusmodi differentia est inter iurisdictionem & iudicium Aegid. Horten. ad § 30. l. de act. & ad pr. l. de off. jud. vt nec inter actiones b. f. & stricti iuris Hort. ad § 28. l. de act. nec inter prescriptis verbis & factum h. e. directas & viles l. 47. de neg. gest. Hort. ad fin. pr. de praes. vbi b. & ad pr. l. de succ. subl.) fuerit differentia v. Cuiac. 10. O. 10. Vult. 1. disc. 1. c) Mar. in S. A. p. 6. §. idemum n. 1. d) Wesf. d. n. 4. Tre. 1. 23. 1. c. vbi v. *dis*sen. qui plures species recensent e) quam iudex interim, dum principale negotium in pendente est, etiam in puncto executionis l. 15. §. 2. h. de incidenti aliquo fert articulo l. 14. vbi Dd. h. modo cum decisione principalis questionis articulus ille coniunctus sit Tr. d. th. 1. d. v. 1. 12. 13. Interlocutoria tamen non ita propriè sententia est Duar. ad d. l. 1. h. Hinc si in litatw is fiat mentio sententiarum, interlocutoria nõ continebitur: nisi materia subiecta aliud exigat Zas. ad rub. h. n. 4. f) que principalem causam definit & terminat d. l. 1. & pass. h. t. g) sed an qui condemnare potest, is & absolueri potestatem habet? At l. 3. vbi Dua h. l. 37. secund. lect. Florent. de R. l. vbi P. Fab. & Christ. Sturc. Dn. P. accept. Arum. disp. 21. D. th. 1. add. Zas. ad d. l. 3. n. 6 & seqq. vbi limitat. Au è contrario is qui absolueri potest, etiam condemnare poterit Regul. aff. cum Zas. & Goth. d. l. 3. h) in diuersis tamen articulis vtraque vni sententiæ inesse potest c. 1. vbi Pan. de seq. poss. 29. Wesf. h. n. 7. i) que tamen verba præcisè non requirimus l. vbi Dua, h. Zas. ad d. l. 1. n. 6. k) l. 1. 3. 4. h. l. 3. 1. u. C. de sent. & int.

Utraque sententia ut valeat, necesse est eam à iudice a) competente b)
proferri, & quidem secundum formam legibus prescriptam. c)

e) qui hic est causa efficiens l. 1. d. 28 h. Sed in solut. h. e. ut nec arbitri com-
prohensari pronunciatio propriè dicenda sit sententia? A. cum Wef. h. n. §. Duar.
& Gorho. ad d. l. 1. Zaf. in l. 5. n. 8. cod. Diff. Alc. ad l. 46. n. 6. de V. S. v. Tr.
d. th. 1. b. Quid si non unus, sed plures iudices constitui sint? Ex his si unus absit,
reliquorum sententia non valet l. 37. l. 39. h. licet requisitus & vocatus à cæteris
ad esse noli. Duar. ad d. l. 9. h. aliud in arbitris de iure Can. c. vi. de arb. in 6.
v. l. 17. §. 2. cod. Aliud dicendum, si omnes adfuerint, & unus vel pauci contrarium sta-
tuant d. l. 39. l. 36. cod. aut aliqui eorum sibi non liquere iuret d. l. 36 & ibi
Duar. Quod si pares numero parim absint, parim condemnent, absolventium par-
tes potiores erunt l. 38. h. quam de ordinariis iudicib. accipit Zaf. ad l. 28. h. &
d. l. 39. n. ul. per tex. in c. vi. h. r. v. Cuius. 12. O. 16. nisi manifestò absolutio iniqua
l. 10. de inof. test. Zaf. in d. l. 38. vel agentis causa favorabilis sit d. l. 38. Arist.
in probl. sect. 19. Si omnes, aut plerique, in diuersis tamen summis condemnave-
runt, minimam spectandam esse Iulianus scribit d. l. 38. §. 1. & ibi Duar. fac. l. 10
de R. l. nisi maiorem summam amplectentium maior sit numerus d. l. 37. in fic. r.
de arb. in 6. Cuius. d. O. 16. neque enim in sententiis dignitatis, auctoritatis, sen-
tentis, aut eruditionis habenda est ratio, Zaf. & Duar. ad d. l. 36 & 38. Quid si duo
iudices dati dissentiant? v. d. l. 28. & ibi Duar. & in meth. par. h. r. c. 3. De arbi-
tris dissentientibus v. l. 17. §. 6. de rec. qui arb. c. vi. h. Tr. hic th. 2. c. adde Tes-
sau. decis. 1. per tot. b) Tr. si a non comp. iud. Arcemus igitur hinc iudicem pu-
tatum, ut & corruptum l. 7. C. qua. prou. non est. nec. & ob legitimam cau-
sam recusatum l. 16. C. de iud. c. suspicionis de off. deleg. omnemque cui iudi-
candi munere est interdictum Old. cl. l. 1. act. 12. ut maxime etiam statuto vel con-
sensu partium omnis nullitas esset sublata Gail. 1. O. 42. n. 13. vid. tamen l. 57. h.
& ibi Duar. contra verum tres sententiæ conformes (quæ quomodo artificialiter
saltè obtruncantur v. Zaf. ad l. 4. §. 6. n. 10. h.) essent late ut vult Zaf. ad d. §. 6. n. 12
v. Clem. 1. h. Notione igitur in iudicante saltè requirimus l. 5. h. Hinc queri solet:
An quando sententia lata & publicata est ad sententiam peritorum. **Wenig man
die belehrung anstatt des Urtheils eröffnet; 12 a post in rem iudicatam tran-
sire, & ad consultationem peritorum retractari de quo v. Tr. d. th. 2. b. Ex prioribus
quoque constat, quod iudex ad civiles causas constitutus, de criminalibus sibi
cognitionem principaliter sumere nequeat, & de conuerso l. 3. vbi Goth. C. de iud.
Vant. r. de null. tit. de null. ex d. f. iur. c) de qua v. in seq. qua non obseruata
sententia ipso iure merito nulla dicenda erit, licet pro sententiæ validitate
semper presumatur c. sicut inf. de re iud. l. 207. de R. l. Rectè autem suadent
his omnes, etiam si videamus aliquam causam, quæ faciat sententiam ipso iure nul-
lam, multò magis si dubitetur de tali defectu sententiæ, ut tum appellamus ad cau-
sam Old. d. 10.**

Quæ requirit, vt super re controuersa in iudicium deducta, a) lite contestata, b) probationibus c) & causa plenè d) & planè cognita e) promuncietur, ex scripto, f) die g) & loco h) consuetis, partibusq; ad hoc citatis. i)

a) *ultra id enim, quod in iudicium deductum est, excedere potestas iudicis non potest l. 18. com. d. v. §. 34. l. de act. l. vl. C. de fid. lib. non quod iudex secundum petitionem partis iudicare cogendus, sed quod sententia nature petitionis & libelli adaptanda sit, vt ita conformis fiat libello & actis Dd. com. in d. l. 18. Gail l. O. 66 n. i. v. Dua. ad l. 43. h. b) vtpote quo omisso processus ipso iure annullatur t. l. vt lit non cont l. prolatam vbi Bar. C. de sent & int. Gail l. O. 75. & seq. seq. vbi limit. c) quæ sunt de substantia iudicii Crav. conf. 265. n. 5. vers. non distat. v. Zas. ad l. §. 51. n. 9. h. quod adeo verum aiant, vt ne in summariis quidam iudicis omitti debeant Dn. Præcept. Zang. tr. de excep. c. 2. n. 9 vnde ino validam dicimus huiusmodi sententiam: condemnatio, si est probatum Tr. d. th. 3. c. non etiam inualidam dicimus illam, quæ hæc verba (prout hætenus solitum est) adiecta habet, modò certi quid pronunciatum sit, vt rectè post Dd. com. statuit Curt. lun. conf. 79. n. 3. d) vnde & conclusum in causa esse oportet c. iudicantem 30 q. 5. Wesl. h. n. 7. e) sine cause enim cognitione sententiam non valere constat ex c. quoniam de prob. Mar. d. §. demum n. 59. f) l. fi. C. com. epi. prog. l. i. l. 2 (ex qua obiter notò, in causis civilibus iudicem non posse cogere partes litigantes, vt proprio sumtu controuersiarum suarum decisiones & sententias à collegiis iudiciali vel extranei iudicibus impetrent) l. 3. C. de sen. ex brev. recitand. & quidem propria iudicis manu obsignato secundum Leonem N. Leon. 45 Exceptiones v. in Auth. nisi breues C. eod. Debet aut. verba concepta esse in ipsum procuratorem, si per eum agatur, non in personam domini l. 1. C. de sent. & interl. vbi Cuias. in par. de quo v. Vvurm. l. O. 22 c. 7. & tit. 23 c. 2 Gail. t. O. 102. n. 7. g) non de morte N. 82. c. 3. l. 2. §. 31. vbi notat. Goth. de O. I. Wesemb. d. n. 7. v. Zas. ad t. de fer. n. vl. Die igitur feriata sententia lata non valebit arg. l. vl. C. de fer. l. 2 §. 1. si quis in ius voc. nisi ex voluntate partium l. 6 de fer. v. Broa. l. aff. 27. h) l. 6. C. de sen. & int. l. §. C. quo & quan. iud. Mar. d. §. n. 20. & seq. i) l. 47. vbi Dua. l. §. pen. vbi Goth. quæ sent. fin. app. resc. licet cōumaciter absint d. l. 47 in fil. §. 33. eod. vnde si quis vocatus sit ad iudicium, sed non adfuerit propter morbum sonitum, quo correptus fuit, an sententia contra hunc prolata erit nulla? v. l. 60. h. & ibi Duar. Sed nunquid sufficit aduersarium in iudicio presentem esse, licet citatus non sit? Ita volunt Zas. & Duar. ad d. l. 47. quos sequor. Disj. Bart. in l. 1. de in ius voc. v. Tr. h. th. 31. v. l. 4. a. 2. Ex præcedentibus patet, nec profurioso nec contra furiosum sententiam dictam valere l. 9. vbi Dua. & Zas. n. 3. h. non tamò opus est illos omnes citari, quos in quandam consequentiam duntaxat litis definitio attingit. in d. l. 47. Hinc si queratur, an sententia contra possessorem feudi lata ipsius quoque agnatis non citatis præiudicare possit? negatiuum amplector cum D. Præcept. Goth. Aut. dispo. Flk. th. 8. c. Fach. 7. cont. 103. vbi v. diff.*

In qua

In qua pronuntiatione Iudex praterea observabit, ut sententiam iuri consentaneam, a) cum primis a. rei certab) proferat, c) etiam cum de incerta quantitate actum fuit, ut usus venit in interesse. d)

a) l. 32. vbi Zas. n. 1. h. l. 19. de app. Quid si ius non sit certum, sed obscurum & dubium? um sententiam non ipso iure nullam esse volumus. Duar. ad d. l. 32. & ad l. 27. h. Tr. h. th. §. 2. & ibi alleg. per d. l. 32. Sententiam quoque ex falsis instrumentis vel testibus latam non ipso iure nullam esse, sed contra eam restitutione in integrum dari, per l. 33. h. vult Tr. d. th. li. b. Bron 4. aff. 14. Diff. varie Acc. & Dd. in d. l. 33. nos disquirem. Sed nunquid ordinarius teneatur exequi sententiam etiam iniquam iudicis delegati? Ita quidem ait c. pastoralis §. quia v. de off. del. Nos videb. Abeat a. hinc in malam crucem (inquit Old. class. 7. aff. vl.) iudicium illa distinctio, quae se interdum contra ius partu, non v. contra ius scriptum pronuntiasset aiunt. Imo male iudicans, prater infamiam, etiam litis estimationem partibus solvendam subibit l. 2. C. de poen. iud. qui mal. iud. vbi Goth. N. 124. c. 2. b) quamvis quidem possibile est §. curare 32. l. de act. l. 59. h. t. C. de sent. quae fin. cer. qua. aliquot enim casus hinc excipiunt Wef. & Myns. ad d. §. 32. An a. vsu. re. & similes accessiones generaliter peti & dijudicari poterunt? Aff. Duar. ad d. l. 59. Quid si in genere iudex condemnaret, pecuniam petitam solui debere? Vale. re dicimus cū Zas. ad l. §. 1. n. 6. h. modo ex actus probatoris eluceat de debito. c) non certam sententia causam exprimi necesse est c. sicut de re iud. Wef. hic n. 7. si tamen falsa ineptaque sit expressa, vitium sententiae inferri putat Wef. h. n. 10. d) quod est damnum obueniens, & lucrum cessans ultra rem ipsam v. Goed. ad l. 81. de v. S. n. 4. & de tota hac materia de interesse v. Tr. h. th. 4. lit. b. & seqq.

V.

Finis sententiarum est finis litium. a) Effectus est, ut post decernendum sententia transeat in rem iudicatam, b) & ius faciat inter litigatores, c) nec possit praeextu novorum instrumentorum retractari, d) sed victori & iudicati actio, e) & rei iudicata exceptio f) hinc competat.

a) per eos accelerandum l. 1. & ibi Zas. h. Don. & alij ad §. 1. I. de act. Vvel. h. n. 8. adde Duar. ad l. 33. h. b) Auth. hodie & ibi Dd. C. de app. cuius definitio in l. 1. h. vbi v. Zas. & Goth. etiam loquuntur resolutentes. Differi igitur sententia à re iudicata, ut causa ab effectu Duar. ad d. l. 1. Vvel. h. n. 3. licet tam in vso vulgari Old. clas. 1. act. 1. quam in iure metonymice interdum confundantur t. C. de exe. rei iud. t. tit. C. quib. res iud. non noc. Diff. Bart. in d. l. 1. distinguens rem iudic. antem à re iudicata quem refut. Zas. ibid. n. 2. Alii sententiam dicunt, à qua appellari potest: rem iudicatam, à qua non potest Vvel. d. n. 3. Diff. Duar. ad d. l. 1. adde Zas. ad d. l. 1. n. 3. 4. Quid si iudex appellationis priorem sententiam confirmaverit, an ex confirmante, vel confirmata dabitur executio? Prius off. Zas. ad d. l. 1. n. 5. Iudex alias semel dictam sententiam definitivam, etiam nullam, revo-

eare nequit: in interlocutorio secus l. 1. q. 1. 4. 2. l. 55. h. t. C. sen. rel. non poss.
 secus quoque in edictis pretorum l. 10. de præstip. Dua. ad d. l. 1. 4. Quid si inter-
 locutoria sint contraria, utra valebit? Diff. Zas. ad d. l. 15. n. 35. quem non se-
 quor, Quid si quis damnatus sit iudicio criminali, & post sententiam infra causa
 p. n. e. minuende vel augende appareat v. l. 4 § 1. & ibi Dua. h. d) t. t. C.
 quib. res iud. non noc. non inter alios l. 10. de excep. & si hoc sciuisse l. 63. h.
 ubi exceptiones v. Cuiad. 12. O. 25 Zas. in d. l. 63. Hic queri solet, an si iudicio nō
 dum finito tertius interuenierit, & iudicium inter priores litigatores captum ita im-
 pedire possit, ut iudicem omnium trium controuersiam una sententia dirimere oport-
 teat? Quid arg. l. 57. de R. V. l. pen. de her. pet. negat. Fach. 1. cont. 5. ubi v.
 diff. c) l. 4. C. h. l. 29 C. de transa. Dua. 2. disp. 33. ut nec per alias probationes
 seu testes arg. l. 15. C. de fid. inst. Wes. h. n. 8. Excipiunt tamen hinc quosdam
 casus, quos v. apud Mar. d. lo. n. 128. Vvesh. n. 10. quæ referunt: si reus nouiter re-
 pererit, quæ prius ex iusta & probabili ignorantia non produxit Duar. ad l. 35. h.
 Diff. Fach. 1. cont. 51. item si testamentum post sententiam reperiunt sit, ut con-
 tra vulgō Dd. asserit Duar. d. lo. quos conciliare studet. Fach. 1. cont. 52.
 Sed an sententia illa, quam Index animam inter dentes, ut aiunt, tenens, conscien-
 tia forē sibi multis impulsus, iniussē à se prolata esse fateatur, annullabitur? v. Tre. h.
 th. 5 d. f) l. 6 § 1. h. quæ est actio infactum l. 8. C. de reb. cred. ubi. Acc. Diff.
 Old. cl. 1 act. 12. Dua. ad d. l. 6 § 2. personalis l. 3 § 11. de pecu. Old. d. act.
 12. n. 2. ciuilis Cuias. 3. O. 30. Scha. & Myns. ad §. sed illæ l. de act. Diff. Old.
 d. act. 12. sub. pr. competens heredibus victoris, & in heredes condemnati, ac ita
 perpetua d. l. 6 §. fin. rei persecutoria d. §. si. quæ an & quomodo in procuratorem
 detur v. l. 61. de procu. l. 4. h. & ibi Zas. ad d. l. 25. §. 1. ad L. Aquil. Licet a. præ-
 ter hanc actionem victor alia quoque habeat remedia, quorum benefici. o effectui
 sententia dari potest, veluti remedium ex edicto, si quis ius dic. non obtemp. item
 implorationem officij iudicis Vvesh. n. 9. non tamen hanc actionem super vaca-
 meam esse pulchrè demonstrat Old. d. act. 12. ubi etiam modos, quibus eam rem-
 elidere possit, ostendit. Sed an solenni libello & litis contestatione in ea opus erit?
 g) A. Bart. in l. 7. h. Diff. Zas. ib. n. 10. quæ seq. si idē cōueniatur qui ante obitui-
 t. de exc. rei iu. quæ idē necessaria est, quia ab solu. io iudicis nō tollit obligatio-
 nem ciuilem §. 1. de exc. Diff. Cuias. in par. C. de sen. & interl. & in par. C.
 si plu. vn. sen. cond. multō minus naturalem l. 28. de cond. ind. vnde prior actio
 ipso iure adhuc intendi potest: quam tamen & quis ex huius exceptionis elidit. Old. d.
 act. 12. Ex quibus constat, per sententiam nouationem propriē non fieri Duar. ad d.
 l. 6 §. vl.

VI.

Et ita nihil amplius restat, quā ut ad executionem a) sententia lata pro-
 cedatur b) quæ fieri debet praciū c) in rebus d) in condemnationē dedu-
 ctis, e) & quidem tempore f) & ordine g) à iure præscripto.

a) quæ sit via facti, vel actionis Zas. ad l. 4. n. 2. h. nisi conuensio novans post
 sententiā intercedat d. l. 4 §. 4. neque enim privilegium actionis nouæ transi-
 tū actionis: in nouantem las. in d. l. 4. ubi quoque dat cautelam, ne conueniat victor
 vltio modo post rem iudicatam, nisi protestetur se saluare iudicata in hoc consensio-
 re b) qua in re quomodo inter iudicem datum & magistratum secundum tempore
 etiam

etiam Iustiniani distinguendum sit v. l. 15. pr. h. & ibi Duar. l. à iudice C. de iud. v. l. 2. l. 2. §. in fi. c) d. l. 4. §. 3. vbi Goth & Zas. n. 7. nisi magna causa satis actionem iudeat d. §. 3. veluti si scholaris propter pestem recedere cogatur; ad quod textum hunc aureum & à numine factum, & vnicum esse dicit Zas. ibid n. 6. quid si factum sit in condemnatione? Executio regulariter fiet ad interesse Bart. ad l. 6. §. pen. h. Quod quomodo fallat v. Zas. ibid. n. 10 c) in solidum h. l. C. qui bon ced. pol. (que res Christiani hominis officio non refragatur Duar. ad l. 17. h.) nisi victus habeat privilegium competentie l. 16. & seqq. h. t. §. sunt præterea l. de act. vbi persona & familia ipsius ratio est habenda Zas. ad l. 6. h. quod beneficium cum personale sit, in heredem & fideiussores non derivatur l. 24. l. 25. h. adde l. 13. sol. m. t. sed cum fideiussor solutum à se nomine fideiussionis iterum à reo exigere possit l. quod dictum de pact. queritur an hac ratione rem in effectum solidum præstet, & ita beneficium iuri priuetur? Qua de re v. Duar. in d. l. 24. h. ab omnibus, ut ipse facitur, dissentientem. c) quod ex L. xi. Tab. 30. dierum. A. Gell. 20. N. A. 1. postea sui duorum, hodie quatuor mensium à sententia elapsorum. l. 3. C. de usur. rei. iud. Dua. ad l. 3. h. quod tempus ex iusta causa, quam arbitrio ius dicens, contra Bart. & alios permittimus cum Duar. ad l. 2. h. adde Zas. ibid. n. 7. nunquam ab illo, qui pro tribunali sedet (aliud in Iudice dato Dua. d. l. 10.) prorogari, variis coarctari d. l. 2. d. l. 31. Statutus a. & consuetudines locorum variè mutari solet: adeò ut Iustiniani constitutionem in d. l. 3. parum vscat esse dicat. Dua. ad d. l. 2. vbi etiam in actione in re eà locum non habere notabiliter addit v. Vul. 2. l. R. 32. n. 3. Sed an supradicta mutatio temporis in quavis dilatione seu tempore legali, veluti decendio appellationis & c. locū habeat? A. cum Bart. Zas. Dua. ad d. l. 32. Diff. Dyn. & Ioan. And. in c. indultum de R. l. in 6. An a. predictum tempus indulgendum ei, qui sententia arbitri damnatus est? N. cū Zas. ad l. 4. §. 5. n. 5. Dua. ad d. l. 31. per l. 21 §. solutioni. de arb. An & in causâ criminali hæc dilatio concedatur. v. Dua. d. l. vbi de iure ciu. negat. f) qui requirit ut pignora primò in mobilibus, deinde in immobilibus, tertio in nominibus (que an & quomodo sub immobilibus contineantur v. Dua. ad l. 15. §. 2. h) capiantur d. l. 15. §. 2. 3. 4. h. per officium indicis Cuiac. in par. C. de exec. rei iud. que capta si emitorem intra duos menses l. 31. hic non inuenerint, addicuntur ei, cui quis condemnatus est: addicuntur a. vique ea quantitate que debetur d. l. 15. §. 3. quod diuersimodè explicantes vid. Bar. Don. & alios in d. l. 15. Alciat. 6. parad. 3. & ad l. creditor de reb. cred. Forcat. in Necyom. dial. 13. Dua. ad d. l. 15. §. 3. & l. disp. 6. cuius sententia, quam habere videtur, communi præponderare debeat videb. Hic a. ordo an in gratiam debitoris introduci sit, & in præiudicium debitoris mutari possit, hic queritur? Quod contra Dua. in d. l. 15. §. 2. & in meth. parat. h. t. c. v. negandum cum v. gò Dd. & Donello in d. l. 15. §. 2. existimo.

VII.

Iudicatis similes a) sunt, in iure b) seu sponte c) confessi d) de intentione actoris. e)

a) est enim confessio contra se iudicatio Cuiac. in par. C. de conf. & vim sententia habet Zas. ad rub. cod. vnde & vtroque tempus & executionis ordo seruatur idem l. 6. §. f. h. Cuiac. in par. cod. Sed an adeò
confessi

confessus pro iudicato habeatur, ut nulla amplius Iudicis opus sit sententia,
 varie disceptatur? in terminis huius thematis ad nego v. Zas. ad l. 1. & 3.
 h. Wef in par. eod. ubi hodie vim probationis potius quam sententia
 confessionem obtinere, & ita sententia semper opus esse subijcit. c) l. vn.
 C. h. l. post rem. de re jud. & quidem coram Iudice suo l. 24. de
 lib. cau. Iason. in l. magistratib. n. 3. 4. de iurisd. presente aduersario,
 l. 6. §. si quis h. v. Gail. l. O. 55. n. 8. & talis confessio reuocari non potest,
 nisi errore facti quis lapsus sit, eumque ante sententiam probet l. 2. h. l.
 error. C. de iu. & fa. ign. Wef. h. n. 5. aliud in confessione extraiudici-
 ali, quae impune reuocatur l. 25. l. seq. de R. V. vid. Zas. ad d. l. 2. nisi ge-
 minata sit, tum enim vim Iudicialis eam habere volunt Pan. & Felin. in
 c. si cautio. de fid. instr. c) c. 1. 15. q. 6. ad differentiam confessionis ex-
 torta, de qua Vult. 2. I. R. 2. n. 38. d) ipsi domini causa: non procura-
 tores, tutores, & c. l. 6. §. 4. & ibi Goth. h. de interc. c) h. e. ut confessio
 ad litis & controuersiae decisionem pertineat: ita enim hunc tit. à tit. in
 in. fac. distingui putant Duar. & Zas. ad rub. h.

Επίμεινον

Iudex secundum conscientiam potius, quam secundum de-
 ducta à partibus iudicabit.

παράδοξον.

Omni juri ciuili inest naturale seu gentium.

πρόβλημα

An jure ciu. seipsum occidere liceat?

πάρρηγοι Politicum.

An foedus Anseaticum legibus naturalibus, gentium, ciui-
 libus aut Imperij aduersetur? N.

